

Nagyváradtól Nagyszebenig kalandoztunk Erdélyben

Immár ötödször vágunk neki, mi Balassisok a határon túli magyarság megismerésének. Az ötödik utunkról mik maradtak meg az emlékezetünkben? Íme, néhány, a teljesség igénye nélkül:

- Kalotaszentkirályon ugyanolyan szeretettel fogadtak bennünket, mint ahogyan a múlt évben elengedtek.
- Gördülékenyebben ment minden, nem kellett várni sem az idegenvezetőre, sem az étkezéseknél.
- Diákjaink ugyanúgy telefonfüggők Erdélyben, mint idehaza.
- Nagyszeben történelmi belvárosának bebarangolása nagy élményt jelentett diáknak, tanárnak.
- Az első körforgalomban elszendvedett baleset sem hátráltatott bennünket a város megismerésében.
- Kalotaszentkirályon minden a régi, a templom, a hintaágy az udvaron, a kemence és Misi a kandúr.
- Az egyik nap, estefelé hoztak a panzióba több száz flakon ásványvizet. Lelkes csapatunk sec-pec alatt berámolta a pincébe.
- Csütörtök délután a Dragon völgybe, a völgyzáró gáthoz kirándultunk. Persze el lett mondva, hogy esőkabát, esernyő, de mindig akadnak süket fülek... 3 óra tájban leszakadt az ég, a nagyja már a buszban ért bennünket.
- Ugyanaz nap este a vihar következtében elment az áram, így gyertyafénynél vacsoráztunk. Házigazdánk rutinosan tart egy kosárnyi gyertyát. Utána a csíksomlyói zarándokoknak volt népviselet és néptánc bemutató. Áram nélkül nincs magnó, így élő zenére ment. Két idős bácsi játszott hegedűn és harmonikán. Ének szakos tanárnőnk szerint nem volt ott egy hamis hang sem. Hogy nekünk kedden ezzel a programmal nem volt ilyen szerencsénk!
- Nagyszebenben 3 diákunk „bennragadt” az étterem mosdójában. De azért előkerültek.
- Pünkösd hete lévén nagy volt a forgalom a panzióban. (Minden este étkezett csoport.) A Határtalanul program keretében szarvasi és cserkeszlői hetedikesek, lettek, angolok, magyarországi zarándokok, de még Kínából is érkezett két ujjur hölgy.
- Nagyszebenből kifelé jövet tisztán láttuk a Fogarasi-havasok hófödte csúcsait.

